

Święto Konstytucji 3 Maja

Uczcijmy razem to Święto.

- Powieśmy flagę Polski wysoko nad ziemią
- Ozdóbmy okna i drzwi symbolami Narodowymi
- Śpiewajmy pieśni patriotyczne razem z rodziną
- Robiąc przedstawienie
z całą szkołą na podstawie
Konstytucji 3 Maja 100 lat temu

Dzieje Obchodów

W czasie obchodów pierwszej rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja 1792 wokół Warszawy skoncentrowano wiele jednostek wojskowych, których zabrakło w krytycznym momencie rosyjskiego ataku w 1792 r.

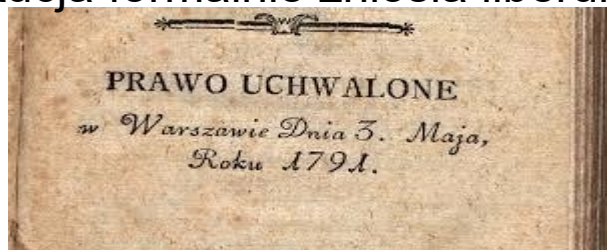
W okresie zaborów Polski celebrowanie rocznic Konstytucji 3 maja było zakazane przez wszystkich zaborców. Polacy, którzy odważyli się obchodzić publicznie to święto byli surowo karani przez policję. W 1892 roku za złożenie bukietu fiołków w rocznicę Konstytucji 3 maja aresztowany przez tajną policję rosyjską został w Warszawie nauczyciel Stanisław Mieczysławski po czym wysłano go za ten czyn na trzyletnią zsyłkę do Odessy

Historia Konstytucji 3 Maja

Konstytucja 3 maja, właśc. Ustawa Rządowa z dnia 3 maja – uchwalona 3 maja 1791 roku ustawa regulująca ustrój prawny Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Powszechnie przyjmuje się, że Konstytucja 3 maja była pierwszą w Europie i drugą na świecie (po konstytucji amerykańskiej z 1787 r.) nowoczesną, spisaną konstytucją.

Konstytucja 3 maja została ustanowiona ustawą rządową przyjętą tego dnia przez Sejm Czteroletni. Została zaprojektowana w celu zlikwidowania obecnych od dawna wad opartego na wolnej elekcji i demokracji szlacheckiej systemu politycznego Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Konstytucja zmieniła ustrój państwa na monarchię dziedziczną, ograniczyła znacząco demokrację szlachecką, odbierając prawo głosu i decyzji w sprawach państwa szlachcie nieposiadającej ziemi (gołocie), wprowadziła częściowe zrównanie praw osobistych mieszczan i szlachty oraz stawiała chłopów pod ochroną państwa, w ten sposób łagodząc nadużycia pańszczyzny. Konstytucja formalnie zniósła liberum veto.

Jak powstało godło

Rzeczypospolitej Polskiej jest Orzeł Biały w koronie w czerwonym polu tarczy. Orzeł jako symbol był i nadal jest wykorzystywany przez wiele narodów. Już w czasach starożytnych Babilończycy, Persowie czy Hindusi z wizerunkiem tego ptaka utożsamiali najwyższą boskość. W starożytnym Rzymie był znakiem legionów cesarskich.

Początki tego znaku wiązano z legendarnym twórcą państwa Lechem. Według legendy założył on swoją stolicę w Gnieźnie, w miejscu, gdzie było dużo orlich gniazd. Na pamiątkę tego wydarzenia Lech miał umieścić orła w swoim herbie. W świetle źródeł historycznych początki Orła Białego nie są jednak tak barwne.

Jak powstała flaga Polski

Pomijając sam początek istnienia flag, chorągwie czy sztandary od zawsze były dla żołnierza czymś najważniejszym. Miłośnicy filmu Aleksandra Forda "Krzyżacy", zrealizowanego na podstawie powieści noblisty Henryka Sienkiewicza, doskonale znają scenę, w której polski rycerz w czasie bitwy pod Grunwaldem resztkami sił broni przed krzyżakami polskiej flagi. Pada w końcu pod ciosami mieczy, a Krzyżacy wznoszą triumfalne okrzyki. Po chwili jednak sztandar odbija dzielny Zbyszko z Bogdańca.

W czasie kampanii wrześniowej polskie oddziały ukrywały przed Niemcami swoje chorągwie. Broń można było oddać, sztandar - nigdy - opowiada profesor Rościszewski Żerelik, historyk z Uniwersytetu Wrocławskiego. Trudno też o bardziej symboliczny gest niż ten, z jakim kojarzy się zwycięska defilada wojsk w Moskwie po zakończeniu II wojny światowej - żołnierze rzucali pod nogi Józefa Stalina zdobyczne hitlerowskie sztandary. Zdobycie wrogiej flagi (chorągwi, sztandaru) to do dziś największy splendor dla żołnierza. Utrata własnej jest największą hańbą.

Jak powstał hymn Polski

W 1797 roku, w dniach od 16 do 19 lipca we włoskim miasteczku Reggio Emilia Józef Wybicki napisał słowa "Mazurka Dąbrowskiego". Polski nie ma wówczas na mapie Europy i nikt o niej nie myśli w dalekich Włoszech. Właśnie w takich okolicznościach powstaje pieśń, która mówi: "jeszcze Polska nie zginęła póki my żyjemy". Z jednej strony mamy tu podważenie osiemnastowiecznego przekonania, że to państwo tworzy naród, że jeżeli nie istnieje państwo, to nie istnieje też naród. Z drugiej strony to rzucenie rękawicy zaborcom, i to w czasach, kiedy na jednego żołnierza polskiego przypadało więcej niż dziesięć tysięcy żołnierzy armii zaborczych

